

de gener de 1936 al 31 de desembre d'enguany.

Premi Concepció Rabell

En virtut del reglament de la seva fundació, serà atorgat al millor llibre de prosa literària —contes, narracions, viatges, quadres històrics, etc. (exclosos el teatre y la novella)—, inédit o bé publicat des del primer de gener de 1940 al 31 de desembre d'enguany.

La concessió de cada un d'aquests dos premis a obres que reuneixin les condicions establertes, podrà sollicitar-la l'autor o qualsevol particular o corporació, els quals hauran de fer arribar, per a l'examen consegüent, al Secretari del Consistori (adreça de Jesús-dita), dos exemplars de cada obra proposada, abans del migdia del 15 de març de 1942. El Secretari acusarà recepció de les obres presentades.

Les composicions, llevat de les opotants als dos darrers premis extraordinaris, hauran d'ésser del tot inédites; i, absolutament totes, originals i escrites en català del Principat, de les Illes Balears, de València, del Roselló o de la Sardenya.

Tots els treballs, en lletra clara i llegidora i de preferència escrits a màquina, seran adreçats a nom del Secretari del Consistori, Avelí Artís, Uruguay 49, Mèxic, D.F., abans del migdia del 31 de març vinent, acompanyats d'un plec clos que contindrà el nom de l'autor i durà per fora el títol i lema de la composició.

Es tindrà per refusat el premi no recollit abans del 30 d'octubre vinent.

El Consistori es reserva per un any, comptant des del dia de la festa, l'exclusiva propietat de les obres premiades.

Fou dictat aquest cartell de convocatòria a la Ciutat de Mèxic, el dia 29 de novembre del 1941, pels VII Mantenedors.

Josep Carner, President.— Pere Bosch Gimpera.—Joaquín Xirau.—Miquel Bertran de Quintana.—J. Conangla Fontanilles.—Marcel Santaló.—Avelí Artís, Secretari.

CONTRAST DE LLUNYANIA

(D'uns Poemes de Mar, encara inédits)

Visió serena d'un vaixell
o d'unes veles pescadores,
damunt les aigües brilladores
en espectacle sempre bell...!

Per un contrast de llunyania,
alceu al fons de la memòria
la imatge horrible, revulsòria
de la tragèdia més impia.

Enllà, a les aigües conturbades
de l'enyorat Mediterrani,
(com de l'Atlàntic el forani,
rutes, abans, de naus confiades,)

Ronden perverses i traidores
les artimanyes maleides
d'unes potències fraticides
que són d'Atila successores.

I a totes mars de l'hemisferi,
en tots els cels i en totes terres,
aqueixos monstres mouen guerres
i amb crims imposen son imperi,

Ni dreta llei, ni cap justícia,
sinó la ràbia i el carnatge
són el braó del seu coratge
i els esperons de llur cobdícia

Arrassen pobles i fronteres,
maten sens fre i sense mesura,
sembren la mort i la paüra
i són pitjors que pitjors feres.

Res no és sagrat per son deliri
sols el terror és sa consigna,
la crueltat norma maligna,
i el sacrilegi i el martiri.

Pobre del món, sota el guitge
d'aquests bàrbres sanguinaris!:
nacions i pobles d'ells contraris
caurien prompte en esclavatge.

Ciutats i races esvaïdes
foren tractades sens clemència,

i cap humana intel·ligència
ni cap virtut, foren oïdes.

Deu mos en guardi que la fúria
d'aqueixa casta esgarrifosa,
damunt del món, victoriosa,
pugui imposar sa llei espúria!

Mes no hem de témer que aixó sia
puix no hi ha força violenta
que pugui véncer a l'empenta
de tot el món en rebel·lia.

Perqué serien insumises
no sols lse races subjugades,
i les nacions sacrificades,
i les famílies infelices,

sinó que a més de la cridòria
de totes gents d'ànima pura,
s'aixecaria la Natura
en estrabada expiatòria,

per refrenar la ràbia fera
d'eixes llopades maleides
per a deixar-les reduïdes
i esmicolar-les sens espera!...

Visió encisera d'un vaixell
o d'unes veles pescadores,
damunt les aigües brilladores
en espectacle sempre bell!...

Que amb l'aixafada dels tirans
en totes terres i oceans
tingui breu fi la guerra impia;
i els mars, els cels, els horitzons,
sense contrast de llunyania,
veigin lliurades les nacions;
races i pobles sens grillons,
i en justa pau tots els humans,
puguin sentir-se com germans.

J. Conangla Fontanilles.
L'Havana 3 de Desembre 1941.